

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122206075
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122206075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobkyne C. G., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, XXX XX T., právne zastúpenej JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanej E. úverová banka, a.s.; skrátenej názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpenej Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 11Csp/101/2022-128 zo dňa 2.decembra 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

- Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
  - „Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.06.2017, v časti Vyhlásenie klienta, v znení:
„Klient berie na vedomie, že CFH ako prevádzkovateľ na základe dobrovoľného súhlasu dotknutej osoby:
b) Osobné údaje Klienta uvedené v Zmluve poskytuje svojej ovládajúcej osobe VÚB, ako aj osobám zo skupiny s úzkymi väzbami k VÚB v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, vrátane spoločnosti Intesa Sanpaolo Taliansko, za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb, marketingové účely, účely vyhodnotenia rizikového profilu Klienta, vymáhania prípadných záväzkov Klienta po splatnosti. Platnosť súhlasu je 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy, pričom Klient berie na vedomie, že súhlas je oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo udelenia súhlasu, pre prípad, že sa Zmluva neuzatvorí, a to písomným oznámením doručeným na adresu Spoločnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.
  - Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.06.2017, v časti Ostatné zmluvné podmienky a dojednania, bod 8. Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta, bod. 8.1, v znení:
„Zmluvná pokuta: V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti Zmluvnú pokutu vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. dlžnej čiastky za každý aj začatý deň omeškania. Výška zmluvnej pokuty sa rovná priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenej podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania navýšenej o 10 percentuálnych bodov ročne, pričom nesmie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa uvedeného nariadenia vlády.“ Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.
  - Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 3 a ods. 5 prvej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 298 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), § 3a ods. 1, ods. 2 a ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády SR“).

3. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáha toho, aby súd určil zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku I. a II., tohto rozsudku za neprijateľnú. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., dňa 11.06.2017 uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej súčasťou boli aj neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú uvedené vo výroku rozsudku. Neprijateľnosť prvej zmluvnej podmienky odôvodnila tým, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov aj po zániku zmluvného vzťahu, bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, nemožno považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Ohľadom žalovanej zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty poukázala žalobkyňa na to, že umožňuje žalovanému uložiť jej okrem zákonných úrokov aj ďalšiu sankciu za omeškanie, ktorú vo formulárovej dohode nemohla odmietnuť. Uviedla tiež, že dané zmluvné ustanovenie je neurčité a nezohľadňuje osobitosti konkrétneho spotrebiteľského úveru, ako je napr. výška úveru, doba splácania atď. Zároveň vo svojich ďalších vyjadreniach uviedla, že žalované zmluvné podmienky už boli viacerými rozhodnutiami judikované ako neprijateľné a citovala z odôvodnení viacerých súdnych rozhodnutí, a to vo vzťahu k spracovaniu osobných údajov ako napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove 24Co/43/2017 zo dňa 27.03.2018, a vo vzťahu k druhej zmluvnej podmienke poukázala na závery rozsudkov napr. Okresného súdu Prešov 29Csp/137/2018 zo dňa 01.04.2019 atď.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 11.06.2017 uzavreli právny predchodca žalovaného, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Predmetnou zmluvou bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 629,10 eur na kúpu konkrétneho tovaru. Podľa tvrdenia žalobkyne v žalobe žalovanému zaplatila z uvedenej zmluvy 855,56 eur, pričom toto jej skutkové tvrdenie žalovaný nespochybnil. Zároveň mal súd prvej inštancie za nesporné, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 5 Občianskeho zákonníka. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou procesnej prípustnosti žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj v prípade ukončenia zmluvy. V tejto súvislosti súd prvej inštancie s poukazom ustálenú na rozhodovaciu prax súdov dospel k záveru, že aj v prípade ukončenia zmluvy je žaloba o určenie neprijateľných zmluvných podmienok je procesne prípustná aj v individuálnom spotrebiteľskom spore. Taktiež poukázal na účel a cieľ žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorý nepochybne spočíva v tom, že má pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Následne súd prvej inštancie podrobil prieskumu žalované zmluvné podmienky v zmysle ust. § 53 občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že všetky tieto zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, keďže boli súčasťou predtlačeneného formulára zmluvy zo strany žalovaného, ktorých obsah v tejto časti žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či žalované zmluvné podmienky predstavujú vyvážený vzťah medzi zmluvnými stranami a teda či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V tomto kontexte zdôraznil, že dôležité je objektívne posúdenie zmluvnej podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi, a teda rozhodujúce je to, či je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy bez ohľadu na pôsobenie klauzuly v skutkových okolnostiach prípadu.

5. Vo vzťahu k prvej zmluvnej podmienke týkajúcej sa udelenia súhlasu na spracovanie osobných údajov dospel súd prvej inštancie k záveru, že uvedená zmluvná podmienka zakladá nevyvážený právny vzťah medzi účastníkmi Zmluvy, a to v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že v prípade súhlasu žalobkyne so spracovaním osobných údajov ide o predformulované vyhlásenie, ktorým je daný súhlas širokému okruhu subjektov, pričom tento súhlas trvá 10 rokov bez ohľadu na dobu trvania zmluvy. Vo vzťahu k odvolaniu tohto súhlasu zo strany žalobkyne uviedol, že tento síce odvolať možno, avšak najskôr až po roku od splnenia záväzku, pričom ďalej uviedol, že na odvolanie sa vyžaduje písomné oznámenie o odvolaní súhlasu, a teda vyžaduje sa aktívne konanie spotrebiteľky. Zdôraznil, že ukladanie takýchto povinností nemá oporu žiadnom zákone, a taktiež konštatoval, že obdobná zmluvná podmienka bola posúdená ako neprijateľná aj rozhodnutím SOI a tiež Komisiou na posudzovanie podmienok v

spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR pod. č. 36101/2017/21 zo dňa 24.01.2017. Následne podrobil súdnemu prieskumu aj druhú zmluvnú podmienku týkajúcu sa zmluvnej pokuty a aj pri tejto zmluvnej podmienke dospel k záveru o jej neprijateľnosti. S poukazom na ust. § 3a ods. 1 až ods.3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. uviedol, že všetky sankcie, a teda aj zmluvná pokuta aj úroky z omeškania nesmú spolu prevýšiť limit uvedený v ust. § 3a ods. 1 tohto nariadenia. V prejednávanej príhode len výška zmluvnej pokuty bola stanovená ako spomínaný limit a nezohľadňovala výšku úrokov z omeškania ako ďalšej sankcie na ktorý má žalovaný nárok podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd prvej inštancie poukázal aj na problematiku formulácie zmluvnej pokuty v predmetnej zmluve v bode 8.1 a 8.3 keďže z nich nevyplýva, že zmluvná pokuta by mohla byť uplatňovaná len do výšky istiny úveru, tak ako to vyplýva z § 3a ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Z takejto formulácie spomínaných bodov vyplýva možnosť uplatnenia zmluvnej pokuty aj úrokov z omeškania, a to aj v tom prípade ak zmluvná pokuta dosiahne istinu úveru. Navyše dohodu o výške zmluvnej pokuty považoval súd za neurčitú, keďže spotrebiteľ, by musel zisťovať pred každým omeškaním aká bola priemerná hodnota RPMN príslušného úveru za predchádzajúci štvrtrok v čase jeho omeškania. Zároveň uviedol, že dohodnutá zmluvná pokuta bola predmetnom prípade neprimerane vysoká, keďže v čase uzavretia zmluvy bola priemerná hodnota RPMN 10,94 %, čiže po pripočítaní 10 % zmluvná pokuta predstavovala až 20,94 % ročne. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a to tak že úspešnej žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

6. Proti rozsudku vo výrokoch I., II., a III. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie ustanovenie zmluvy obsahujúce zmluvnú podmienku týkajúcu sa udelenia súhlasu posudzoval bez ohľadu na ostatné podmienky Zmluvy a okolnosti súvisiace s jej uzatvorením. Uviedla, že vo svojom vyjadrení zo dňa 18.08.2022 predložil dokument podpísaný žalobcom označený ako „Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“, ktorým žalobca a žalovaný bližšie špecifikovali podmienky spracovania osobných údajov, a teda poukázala na to, že žalobca týmto dokumentom individuálne určil rozsah spracovania osobných údajov. Žalovaná mala za to, že súd prvej inštancie v zmysle judikatúry Súdneho dvora je pri posúdení neprijateľnej zmluvnej podmienky posúdiť všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, a taktiež uviedol, že rozsah spracovania osobných údajov bol v prejednávanej spore dohodnutý a v súlade s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Taktiež namietala, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, keď označil zmluvnú podmienku odrážajúcu záväzné zákonné ustanovenie za neprijateľnú. Uviedla, že v prejednávanej príhode plne rešpektovala ustanovenia Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Zároveň uviedla, že v Zmluve v časti 8.1 uvádza iba základný výpočet Zmluvnej pokuty, pričom vo vzťahu k tejto výslovne odkazuje na platnú právnu úpravu. Ďalej uviedla, že v čl. 8.1 Zmluvy je uvedený zákonný limit odrážajúci ust. § 3a ods. 1 Nariadenia vlády, pričom zmluvná pokuta mohla byť ukladaná najviac v rozsahu trojnásobku úrokov, a zároveň mohla byť ukladaná najviac do výšky poskytnutých peňažných prostriedkov. Žalovaná uviedla, že zúžila svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa, tak že úrok z omeškania mohol byť ukladaný až po tom, čo zmluvná pokuta dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov. V tejto súvislosti uviedla, že úrok z omeškania mohol byť ukladaný následne, po tom čo zmluvná pokuta dosiahla výšku poskytnutých prostriedkov. Na základe vyššie uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná jej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, resp. aby rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

7. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrila. Poukázala na vecné odôvodnenie rozhodnutia, pričom mala za to, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal so všetkými právne významnými námietkami žalovanej. Zároveň uviedla, že zotrúva na právnej argumentácii a skutkových tvrdeniach uvedených v prvoinštančnom konaní. Vo vzťahu predmetným neprijateľným zmluvným podmienkam uviedla, že predstavujú notoricky známe neprijateľné podmienky používané žalovanou. K žalovanej uvádzanej listinou „Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“ uviedla, že jej bol predložený na elektronický podpis skrz elektronickú podložku, pričom žalovaná ju na nič neupovedomila ani nepoučila. Zároveň uviedla, že žalovaná nepredložila individuálne dojednanie tejto zmluvnej podmienky. Vo vzťahu k zmluvnej pokute zotrúva na svojom vyjadrení, že predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá požaduje od spotrebiteľa aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu, pričom uviedla, že v danom prípade ide o zmluvnú pokutu za akékoľvek omeškanie. Ďalej uviedla, že predmetné zmluvné ustanovenie nepočíta so žiadnymi objektívnymi dôvodmi na strane spotrebiteľa. Napadnuté ustanovenie umožňuje žalovanej sankcionovať omeškanie spotrebiteľa zmluvnou pokutou v rozsahu zodpovedajúcom maximálnemu finančnému postihu spotrebiteľa podľa §3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Zdôraznila, že v prípade v platnosti tejto zmluvnej podmienky by

žalovaná bola oprávnená od nej požadovať v súhrne sankcie za omeškanie presahujúce limit ustanovený v nariadení vlády SR, keďže popri úroku z omeškania by bola oprávnená požadovať aj zmluvnú sankciu rozsahu vymedzenom v ust. § 3a ods. 1 spomínaného nariadenia. Na základe vyššie uvedeného navrhla aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. V replike žalovaná uviedla, že podpísanie dokumentu Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“ bolo uskutočnené biometrickým podpisom neznižuje individuálnosť tohto prejavu vôle. Zároveň na individuálnosť prejavu vôle nemá podľa názoru žalovanej vplyv ani to, že uvedenú listinu ako Zmluvu vyplňoval zamestnanec žalovanej technickými prostriedkami. V súvislosti so Zmluvnou pokutou uviedla, že z Výpisu z úveru ktorý bol žalobcom predložený vyplýva, že žalobcovi bola účtovaná iba zmluvná pokuta bez úroku z omeškania, nakoľko žalovaná svoje právo na úrok z omeškania obmedzila tak, že mohol byť účtovaný iba ak zmluvná pokuta dosiahla výšku poskytnutých prostriedkov. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, resp. aby rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

9. Odvolaciemu súdu došlo dňa 09.06.2023 doplnenie podania žalovanej v rámci ktorého predložila stanovisko Odboru finančných spotrebiteľov NBS, ktorý uviedol, že zmluvná podmienka o zmluvnej pokute a o úroku z omeškania sú v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolania žalovanej zo dňa 27.12.2022.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie znemožňujúceho strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, nesprávnym skutkovým zisteniam, ku ktorým súd dospel na základe vykonaných dôkazov a nesprávnym právnym posúdením, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že za neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné považovať také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné a hrubo poškodzujúce spotrebiteľa. Od dodávateľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v značne silnejšom postavení ako spotrebiteľ sa vyžaduje, aby v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe zmluvných podmienok v súlade s dobrými mravmi.

14. Z ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka možno dospieť k záveru, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, ktorý vzhľadom na jeho podnikanie koná oproti spotrebiteľovi profesionálnou znalosťou ponúkaného tovaru, čo spĺňa predpoklady zodpovedného prístupu k podnikaniu. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené. O to ťažšie je nemožnosť zo strany spotrebiteľa porozumieť zmluvným podmienkam predkladaným zo strany dodávateľa, a to častokrát pre ich zložitú právnickú terminológiu, či ich rozsiahlosť. Vzhľadom na zložitú ich koncipovanie, či použitéj terminológie nemá spotrebiteľ možnosť ich či už vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní

a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

16. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Odvolací súd má za to, že v predmetnom konaní nedošlo. Vo vzťahu k tejto námietke žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces, a to tým, že odignoroval písomné dôkazy, ktoré mali preukázať, že žalobkyňa individuálne určila rozsah spracovávania osobných údajov prostredníctvom podpísania listiny „Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“ zo dňa 11.06.2017. Odvolací súd vo vzťahu k tejto námietke uvádza, že v danom prípade predformulované vyhlásenie klienta je súhlasom, ktorý je daný pre široký okruh neurčitých subjektov, ktoré budú v zmysle tohto udelenia oprávnené spracovať jeho osobné údaje, pričom takto udelený súhlas, ako to vyplýva z neprijateľnej zmluvnej podmienky trvá 10 rokov. Odvolací súd sa v tomto prípade zhoduje s konštatovaním súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že v danom prípade sa skutočne jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže klient tento súhlas môže odvolať, ale najskôr až po roku od splnenia záväzku, pričom sa vyžaduje aktívne konanie spotrebiteľa vo forme písomného oznámenia. Ukladanie takýchto povinností, ako uviedol súd prvej inštancie nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení. Vo vzťahu k žalovaným uvádzanej listine považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že aj táto bola žalobkyni predkladaná v znení, ktoré nemohla individuálne dojednať.

17. Súd dodáva, že obdobná zmluvná podmienka bola posúdená ako neprijateľná aj rozhodnutím SOI č. P/0331/07/11 z 25.11.2011 a tiež Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21 z 24.1.2017. Neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 11Co/33/2017 zo dňa 12.9.2017.

18. Odvolací súd na záver konštatuje, že je v predmetnom prípade nepochybné, že sporné zmluvné ustanovenie je predformulované, a teda žalobkyňa nemala možnosť jeho text ovplyvniť. V danom prípade tak predmetná zmluvná podmienka predstavuje vzhľadom na vyššie uvedené dôvody značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

19. K námietkam nesprávneho skutkového zistenia odvolací súd konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie v predmetnej sporovej veci. Dokazovanie je potrebné vnímať ako procesný postup, ktorý smeruje k vytvoreniu skutkových poznatkov potrebných pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania možno vzhliadať najmä v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd ustanoví skutkový stav v prejednávanej veci, a z ktorého potom vychádza, a na ktorý následne aplikuje konkrétnu právnu normu. Zistenie skutkového stavu, ktorý je objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný predovšetkým aj z hľadiska posúdenia pravdivosti tvrdení účastníkov a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporom konaní (primerane rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že nedošlo k naplneniu tejto odvolacej námietky.

20. Vo vzťahu k námietke, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd zdôrazňuje, že pod právnym posúdením treba rozumieť činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových tvrdení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce správny právny predpis použil, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne závery (viď

napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. Cdo 7/2010). Odvolací súd ma teda za to, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

21. Zmluvná pokuta je formulovaná v bode 8.1 zmluvy v spojení s formuláciou v bode 8.3 Zmluvy, ktorý ustanovuje, že ak výška zmluvnej pokuty dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, je klient povinný uhradiť spoločnosti v prípade omeškania úrok z omeškania. Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že takto formulovaná zmluvná podmienka spôsobuje jej neprijateľnosť, a teda vedie k hrubej nevyváženosti vzťahu účastníkov v neprospech spotrebiteľa. Z takto uvedenej formulácie zmluvnej pokuty v ustanovení zmluvy nie je evidentné, či platí len do výšky pokiaľ nedosiahne výšku istiny úveru. V súvislosti s objektívnym posúdením zmluvnej podmienky je rozhodujúce, či je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy bez ohľadu na pôsobenie tohto ustanovenia v skutkových okolnostiach. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že takto formulované ustanovenie vo vzťahu k uplatňovaniu zmluvnej pokuty je spôsobilé prívodiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Navyše, priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere dosahovala výšku 10,94, čiže po pripočítaní 10% predstavovala zmluvná pokuta viac ako dvojnásobok, čo vzhľadom na limit uvedený v nariadení vlády SR č. 87/1995 Z.z. možno považovať, ako obchádzanie zákona, ako správne uviedol súd prvej inštancie.

22. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 CSP. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdzuje.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni v plnom rozsahu.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).